

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2951/2562

พนักงานอัยการจังหวัดระนองโจทก์ นาย ธ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 26, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 75, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 76, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 มาตรา 8, ป.อ. มาตรา 3, ป.วิ.อ. มาตรา 195, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.วิ.อ. มาตรา 227

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยฐานร่วมกันผลิตพืชกระท่อมและร่วมกันมีพืชกระท่อมไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 26, 75, 76 ต่อมาในระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา ได้มี พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2562 มาตรา 8 และมาตรา 9 ให้ยกเลิกมาตรา 26 แห่ง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 และเพิ่มเติมมาตรา 26/2 ฐานผลิตพืชกระท่อม และมาตรา 26/3 ฐานมีพืชกระท่อมไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยข้อความตามกฎหมายเดิมและที่แก้ไขใหม่ยังเป็นการนองเดียวกันจึงต้องใช้กฎหมายเดิมบังคับในส่วนบทความผิด และมาตรา 17 ให้ยกเลิกมาตรา 75 และมาตรา 76 แห่ง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 โดยให้ใช้ข้อความใหม่แทน ซึ่งบทกำหนดโทษฐานผลิตพืชกระท่อมในมาตรา 75 วรรคสอง ตามกฎหมายเดิม และมาตรา 75 วรรคสาม ที่แก้ไขใหม่มีระวางโทษเท่ากัน ต้องถือว่ากฎหมายที่แก้ไขใหม่ไม่เป็นคุณแก่จำเลย จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลย ส่วนความผิดฐานมีพืชกระท่อมไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 76 วรรคสอง ของกฎหมายเดิม มีระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่มาตรา 76 วรรคสอง ที่แก้ไขใหม่ มีระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาทเพียงสถานเดียว กฎหมายที่แก้ไขใหม่เป็นคุณแก่จำเลยมากกว่ากฎหมายเดิม ต้องใช้กฎหมายที่แก้ไขใหม่บังคับแก่จำเลยตาม ป.อ. มาตรา 3 ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกาศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยเองได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 และ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 26, 66, 75, 76, 100/1 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 4, 7, 72 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91 จำเลยให้การรับสารภาพในข้อหาร่วมกันผลิตพืชกระท่อม ข้อหาร่วมกันมีพืชกระท่อมไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และข้อหาร่วมกันมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่นและเครื่องกระสุนปืนไว้ใน

ครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลย มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 26 วรรคหนึ่ง, 75 วรรคสอง, 76 วรรคสอง พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 72 วรรคสาม ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันผลิตพืชกระท่อมและฐานร่วมกันมีพืชกระท่อมไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันผลิตพืชกระท่อม ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 1 ปี และปรับ 20,000 บาท ฐานร่วมกันมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่นและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 6 เดือน และปรับ 4,000 บาท รวมจำคุก 1 ปี 6 เดือน และปรับ 24,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 9 เดือน และปรับ 12,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ 2 ปี ให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 4 ครั้ง ภายในเวลา 1 ปี และกระทำการกิจกรรมบริการสังคมตามที่จำเลยและพนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรเป็นเวลา 12 ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับ ให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2) (เดิม), 66 วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 อีกกระทงหนึ่ง จำคุก 6 ปี และปรับ 400,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 (ที่แก้ไขใหม่) หากต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังเกิน 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี โทษจำคุกสำหรับความผิดฐานร่วมกันผลิตพืชกระท่อม และฐานร่วมกันมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่นและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ยังคงให้รอการลงโทษจำคุกไว้ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น แต่ไม่คุมความประพฤติของจำเลย นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง เจ้าพนักงานตำรวจและเจ้าหน้าที่ทหารร่วมกันจับกุมจำเลยและนายสำเนา ได้พร้อมเมทแอมเฟตามีน 81 เม็ด คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 1.893 กรัม น้ำต้มพืชกระท่อมพร้อมกากพืชกระท่อม อาวุธปืนยาวลูกกรด ขนาด .22 เครื่องหมายทะเบียน กท 5073283 จำนวน 1 กระบอก กระสุนปืนลูกกรด ขนาด .22 จำนวน 2 นัด ถึงแก๊สกับหัวแก๊สพร้อมสาย และถุงพลาสติกใสเป็นของกลาง ศาลพิพากษาลงโทษนายสำเนา และริบเมทแอมเฟตามีน ถึงแก๊สกับหัวแก๊สพร้อมสาย กับถุงพลาสติกใสไปแล้วในคดีอาญา หมายเลขแดงที่ 397/2559 ของศาลชั้นต้น สำหรับความผิดฐานร่วมกันผลิตพืชกระท่อมกับฐานร่วมกันมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่นและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ยุติไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น คงมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลย ว่า จำเลย กระทำความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์หรือไม่ เห็นว่า แม้โจทก์จะมีรอยตำรวจโท เอกชัย พยานผู้ร่วมจับกุมเบิกความยืนยันว่า ก่อนมีการเข้าตรวจค้นจับกุม นายนันทพงศ์แจ้งว่าซื้อเมทแอมเฟตามีนจากจำเลยและมีนายสุทัศน์ นายสนอง นายถนอม และนายธรายุทธ์ คนงานก่อสร้างซึ่งอยู่ในที่เกิดเหตุเบิกความรับว่าได้

เขียนบันทึกรับสารภาพ และให้การต่อพนักงานสอบสวนไว้ว่าเมทแอมเฟตามีนที่พวกตนเสพได้มาจากจำเลยก็ตาม แต่ในชั้นพิจารณาโจทก์ไม่นำยานันทพงศ์มาเบิกความยืนยันข้อเท็จจริงว่ายานันทพงศ์ซื้อเมทแอมเฟตามีนจากจำเลย ส่วนนายสุทัศน์ นายสนอง นายถนอมและนายธรายุทธพยานโจทก์ซึ่งเป็นคนงานก็ได้เบิกความยืนยันข้อความที่ตนเขียนว่าได้รับเมทแอมเฟตามีนจากจำเลยมาเสพเป็นความจริง นายสุทัศน์และนายสนองกลับเบิกความทำนองเดียวกันว่า ข้อความในบันทึกรับสารภาพนั้น เจ้าพนักงานตำรวจเป็นผู้บอกให้พวกพยานเขียนและเขียนด้วยความกลัวความผิดเนื่องจากถูกตรวจพบสารเสพติดในปัสสาวะ ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อความที่ปรากฏในเอกสารทั้ง 4 ฉบับ มีข้อความตรงกันทั้งหมดคงเปลี่ยนเพียงชื่อผู้เขียนบันทึกเท่านั้น ประกอบกับบ้านเกิดเหตุเป็นบ้านของนายสำเนาไม่ใช่บ้านของจำเลยโดยจำเลยอยู่ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีตามที่ระบุในบัตรประจำตัวประชาชนตามบันทึกคำให้การของจำเลย จุดที่ค้นพบเมทแอมเฟตามีนเป็นบริเวณหน้าบ้าน ไม่ได้อยู่ภายในตัวบ้านหรือห้องนอนของจำเลย แม้จะมีการตรวจค้นพบธนบัตรจำนวนมากที่ตัวจำเลย แต่โจทก์ไม่มีพยานหลักฐานอื่นมาพิสูจน์ยืนยันว่าเป็นธนบัตรที่จำเลยได้มาจากการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ทั้งในวันเกิดเหตุมีคนงานกำลังทำงานก่อสร้างอยู่บริเวณหน้าบ้านถึง 4 คน จึงเป็นไปได้ว่าจำเลยอาจจะเตรียมเงินไว้เป็นค่าวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างและค่าแรงคนงานดังที่จำเลยนำสืบ เมื่อโจทก์ไม่มีพยานหลักฐานอื่นที่ยืนยันว่า จำเลยร่วมกับนายสำเนาเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ลำพังเพียงพยานบอกเล่าและพยานแวดล้อมยังไม่อาจรับฟังลงโทษจำเลยได้ พยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมามีข้อสงสัยว่าจำเลยร่วมกับนายสำเนาเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายหรือไม่ เห็นควรยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้จำเลยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 227 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าจำเลยมีความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและพินาศของโทษจำเลยมานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังขึ้น อนึ่ง คดีนี้โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยฐานร่วมกันผลิตพืชกระท่อมและร่วมกันมีพืชกระท่อมไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 26, 75, 76 ต่อมาในระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา ได้มีพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2562 มาตรา 8 และมาตรา 9 ให้ยกเลิกมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 และเพิ่มเติมมาตรา 26/2 ฐานผลิตพืชกระท่อม และมาตรา 26/3 ฐานมีพืชกระท่อมไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยข้อความตามกฎหมายเดิมและที่แก้ไขใหม่ยังเป็นการทำนองเดียวกัน จึงต้องใช้กฎหมายเดิมบังคับในส่วนบทความผิด และมาตรา 17 ให้ยกเลิกมาตรา 75 และมาตรา 76 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 โดยให้ใช้ข้อความใหม่แทน ซึ่งบทกำหนดโทษฐานผลิตพืชกระท่อมในมาตรา 75 วรรคสอง ตามกฎหมายเดิม และมาตรา 75 วรรคสาม ที่แก้ไขใหม่มีระวางโทษเท่ากัน ต้องถือว่ากฎหมายที่แก้ไขใหม่ไม่เป็นคุณแก่จำเลย จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลย ส่วนความผิดฐานมีพืชกระท่อมไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 76 วรรคสอง ของกฎหมายเดิมมีระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่มาตรา 76 วรรคสอง ที่แก้ไขใหม่ มีระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาทเพียงสถานเดียว กฎหมายที่แก้ไขใหม่เป็นคุณแก่จำเลยมากกว่ากฎหมายเดิม ต้องใช้กฎหมายที่แก้ไขใหม่บังคับแก่จำเลยตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยเองได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 พินิจพิเคราะห์แล้ว เห็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาญาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 26 วรรคหนึ่ง (เดิม), 75 วรรคสอง (เดิม), 76 วรรคสอง (ที่แก้ไขใหม่) ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ส่วนโทษฐานร่วมกันผลิตพืชกระท่อมและฐานร่วมกันมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่นและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้บังคับตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

วิวรรต นิยมละมัย · วัฒนา วิทยกุล · พัทธกิจ คงจันทร์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2951/2562>